

"...led oss ikke inn i fristelse...."

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Vi har stortingsvalg og vi har kommunevalg og en del andre valg som skal være så viktige. Men jeg tror nok at andre valg vi møter hver dag kan være vel så viktige både for tiden og for evigheten. Livet er fullt av valg og som mennesker må vi ofte ta konsekvensene av valgene våre. Skriften sier noe om at som et menneske sår skal det også høste og det er en naturlig ting som og viser oss åndelige sannheter.

Vi sier vel at vi har frie valg, men jeg tror nok at de likevel er noe begrenset!

"...led oss ikke inn i fristelse, men..."

Dette er vel en underlig del av bønnen «Fadervår», den bønn Jesus selv lærte sine disipler å be. Ordet sier jo at Gud frister ingen, men at mennesker fristes ved at de lokkes og drages av egen lyst. Det er altså den iboende synd som er i alle mennesker etter syndefallet som drar mennesket mot det som ikke er godt for dem. Vi kan ikke skylde på Gud fordi han ikke frister noen og jeg tror heller ikke vi kan gi skylden på den onde, kunne vi gjøre det kunne heller ikke Gud stille mennesker til ansvar for sitt eget liv og sine egne nederlag!

Hvordan skal vi da forklare denne delen av «Herrens bønn».....led oss ikke inn i fristelse....? Jeg tror at vi mennesker har våre svake sider alle sammen, det er områder i livet vi lettere kan velge feil enn andre områder, derfor er det deler av livet her nede vi bør unngå. Jeg tror at for en nyfrelst som har hatt store problemer med alkohol kan det være farlig å kveld etter kveld gå til de steder han gikk før for å vidne for sine tidligere drikkebrødre. Jeg tror og at det for oss mennesker er lett å overvurdere vår egen styrke og undervurdere våre svake sider, derfor uttrykker denne bønnen egentlig et ønske om at vi ikke skal bli ledet inn i en tjeneste vi ikke er moden for enda. Vi kunne like godt uttrykt det slik:» Herre, beskytt meg mot mine egne svakheter!»

Som forholdsvis frie mennesker i en verden der syndefallet er en realitet stilles vi mennesker stadig på valg. De store politiske valg får stor mediadekning og anses som viktige, men som personlige individer med ansvar for eget liv tror jeg at de daglige små valg er like viktige for oss. Livet består mye av valg og av at vi som mennesker må ta konsekvensene av våre valg og leve med dem. Og det kan kanskje se noe rart ut at vi ikke bare står ansvarlig for dem for oss selv og våre medmennesker, men også innfor Gud.

For oss som leser Bibelen er det underlig å se at den stiller alle mennesker på samme linje når det er snakk om rett eller urett. Det som er synd er synd for alle og det som er tillatt er også tillatt

Som mennesker stilles vi stadig på valg. Noen er ikke så viktige mens andre har betydning for av 3 hele livet!

for alle. Dette er vel i strid med mye av den moderne psykologi, der skal menneskers valg unskyldes med barndom og oppvekst eller med tiden folk lever i, noe som ser ut til å være ukjent for Bibelen. Men dette tyder vel på at Herren mener at mennesker har en fri mulighet til å velge det gode eller det onde uavhengig av alle andre forhold. Det er kanskje derfor denne del av Fadervår er med i bønningen, Herren vet at vi formes av barndom og oppvekst slik at vi nok blir svake eller sterke på forskjellige områder og har derfor gitt oss muligheten til å søke hjelp for dette hos Ham.

Men nå lærer også Bibelen oss at dette med den frie vilje er noe vi mennesker sier i festtaler, men egentlig ikke opplever så mye av. Leser vi Kapitlene 6 og 7 i Paulus brev til romermenigheten ser vi der at det er krefter sterkere enn mennesket som driver det i retninger det slett ikke vil innerst inne. Etter å ha beskrevet denne kampen mot seg selv, eller rettene mot synden i seg, utbryter Paulus i kap. 7, 24: « Jeg elendige menneske, hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?» Selv han, den prektigste ungdom i sin samtid led nederlag på tross av sin egen sterke vilje. Hvordan kan da Gud stille mennesket til ansvar, det makter jo ikke å beseire synden i seg!

Svaret finner vi nok i Johannes evangelium, kapittel 16 og versene fra 7 til 11. Her forteller Bibelen at verden allerede er dømt, derfor kom ikke Frelseren for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved Ham. Denne verdens fyrste er dømt og de som følger ham er også dømt, skriften sier jo at når en er død for alle så er de alle døde. Synden er sonet fordi synderen er død. Men dette var ikke slutten. Jesus sto opp igjen og tilbudet er til alle, vi kan komme til Ham å få liv! Derfor sier Jesus i vers 9: « om synd fordi de ikke tror på meg!» Alle har syndet og står skyldige innfor Gud, men alle får også tilbudet om å bli nye skapninger på grunn av Jesu Kristi oppstandelse fra de døde!

Derfor går ikke et menneske fortapt på grunn av sine synder, men fordi de ikke tar imot tilbudet om frelse.

Den frie vilje strekker seg igrunnen bare til at jeg kan ta imot dette tilbudet eller ikke. Tar jeg ikke imot det står jeg fremdeles i en kamp jeg er nødt til å tape, da er jeg fremdeles uten håp og uten Gud i verden. Tar jeg derimot imot dette tilbudet kan jeg søke til Herren i fristelse og kamp slik at Han som beseiret døden kan gi meg hjelp i min nød. Det jeg ikke makter, det makter han både for meg og i meg!

Nå erfarer jeg desverre ikke at jeg alltid seirer, langt derifra, men det er nok helst fordi jeg selv prøver å vinne slik at jeg ikke overlater saken til Ham. Men så er det heldigvis også slik at i Ham er det også gitt oss syndenes forlatelse slik at vi kan bekjenne våre nederlag og vandre videre på veien en erfaring rikere. En erfaring av egen svakhet desverre, men og en ny erfaring av den nåde som er oss gitt i Kristus Jesus fra evige tider!

Som mennesker stilles vi stadig på valg. Noen er ikke så viktige mens andre har betydning for av 3 hele livet!

«...led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde.....»

Som mennesker stilles vi stadig på valg. Noen er ikke så viktige mens andre har betydning for av 3 hele livet!